

kyndige Tilsyn, som var det andet Punkt, Ministeren betonedede, ser jeg heller ikke, at det her vil kunne udrette det Allermindste. Hvad det efter min Opfattelse kommer an paa, navnlig med Hensyn til de specielle Momenter, som jeg har forebragt, er, at vore Fiskere lære for det Første at fiske Fiske og for det Andet at behandle dem paa en saadan Maade, at de blive en Handelsvare, som bringer dem den rette Indtægt. Det kan man ikke opnaa hverken ved en Fiskerilovgivning eller ved et Tilsyn, som knytter sig til en saadan Lov. Jeg vil dermed paa ingen Maade have udtrykt, at jeg skulde være en Modstander af en Fiskerilovgivning; tværtimod, jeg tror, at der er Punkter, hvor vi trænge til en Fiskerilovgivning. Jeg har imidlertid tidligere havt Anledning til at udtale mig om denne Sag, og jeg skal ikke komme tilbage dertil. Den høitærede Indenrigsminister beklagede sig, eller udtalte sig paa en Maade, som jeg vil kalde beklagende eller tro at kunne betegne som saadan, angaaende den Maade, hvorpaa det Udvalgt til en Fiskerilov, der i 1876—77 blev forelagt her i Thinget, blev behandlet i Udvalget. Jeg tror at kunne sige som Medlem af dette Udvalg — jeg fungerede som Sekretær —, at Udvalget arbejdede med overordentlig stor Flid; jeg har havt Leilighed til at se Protokollen paany i Anledning af en Bemærkning, der fremkom fra det ærede Medlem, der sidder her ligeoverfor (Sagd), og jeg saae da, at Udvalget har holdt ikke færre end 20 Møder, af hvilke det sidste blev holdt, om jeg ikke feiler, den 17de Mars, altsaa meget nær henimod Samlingens Slutning. Aarsagen til, at der ikke kunde komme Noget ud af Sagen i Udvalget, var efter min Opfattelse hovedsagelig den, at hele Stoffet langt fra var tilstrækkelig bearbejdet. Forslaget blev forelagt fra Regjeringens Side, støttet paa Fiskerikommissionens Betænkning, i en Skikkelse, som i og for sig gjorde, at det var umuligt at tage det under Behandling paa en saadan Maade, at man kunde faae en Fiskerilov ud af det, naar man da ikke aldeles vilde omarbejde hele Stoffet. Der blev gjort Forsøg derpaa, men man kan ikke undre sig over, at Lidet ikke slog til i saa Henseende. Hermed skal jeg slutte, idet jeg kun skal gjentage min Tak til det ærede Udvalg for dets Forslag til Forhøielse af den Konto, der er Tale om i Endringsforslaget under Nr. 12.

Saastrup: Jeg vil ogsaa bringe det ærede Finantsudvalg min Tak for de Forslag, det er fremkommet med, og bede det høie Thing navnlig at stemme for det Endringsforslag, der er stillet til § 19 under Nr. 12, hvor Summen 8,000 Kr. foreslaas forhøiet til 12,000 Kr. Det vil derved blive gjort den høitærede Minister muligt at lade foretage en Undersøgelse af en Sag, som saavel den ærede Ordfører har paapeget, som den høitærede Minister har udtalt sig om. Jeg glæ-

bede mig over at høre disse Udtalelser af den høitærede Minister, thi det fremgik deraf, at Sagen havde nogen Interesse for ham, ligesom han ogsaa havde lagt Mærke til de Andragender, der ere fremkomne i den Anledning. Sagen angaar Gjennemgravningen af Landtungen ved Nymindegab. Det er efter min Mening og ifølge de Oplysninger, jeg har indhentet derom, en meget stor og vigtig Sag. Den omfatter ikke alene Fiskeriet, som disse Penge særlig ere bevilgede til, men den omfatter i ligesaa høi Grad om ikke i høiere Grad Landvæsenet, idet kyndige Folk, der have udtalt sig om denne Sag, paastaar, at hvis det kommer til, at Udløbet fra Kingløbing Fjord standses ved Tilfanding, vil en stor Mængde Arealer omkring Kingløbing Fjord blive ubefatte for Oversvømmelse, hvilket ogsaa tidligere Erfaringer have godtgjort, vil kunne indtræffe. Disse Beboere grue for naar denne Katastrofe indtræffer, og det er ikke til at undres over, thi det er en bekendt Sag, at de store Landstrækninger omkring Kingløbing Fjord kun ligge 7 Fod over daglig Vand. Den ærede Minister omtalte, at man tidligere havde været imod Gjennemgravning, fordi en saadan vilde kunne give Anledning til oftere og større Oversvømmelser, idet Vandet fra Vesterhavet da lettere vilde finde Afgang til Fjorden. Dersom det imidlertid er Tilfældet, at man havde frygtet dette som Følge af en Gjennemgravning, vilde man vistnok ikke fra de forskellige Sogne omkring Kingløbing Fjord være fremkommen med denne Ansøgning. Naar Gjennemgravningen ikke bliver for nordlig, saaledes paastaar idetmindste kyndige Folk, vil den netop bevirke, at der kommer det allermeest naturlige og passende Afløb, ligesom det ogsaa vil kunne have en gavnlig Indflydelse, om der fandt en Indstrømning af Vand fra Vesterhavet Sted. Men hvis man vedbliver at lade Udløbet vandre mod Syd, uden at gjøre Noget derfor, vil inden ret lang Tid Udløbet tilsandnes, hvorved Vandet i Kingløbing Fjord vil blive fersk istedetfor salt. Der har allerede begyndt at vise sig tegn i den Retning. For at forebygge dette maa der altsaa foretages en Gjennemgravning af Landtungen paa det mest passende Sted, og der er fremkommet flere Forslag og Ansøgninger om, hvor det skulde være. Jeg har nu nævnt Landboforholdene, og jeg har nævnt Fiskeriet, men ogsaa med Hensyn til Skibsfarten har denne Gjennemgravning sin Betydning. Det er ikke muligt for Skibe, der skulle benyttes til Fiskeri, at komme ud af Gabet med den lave Vandstand, som allerede nu findes der paa Grund af den stærke Tilfanding, som i de senere Aar har fundet Sted. Under daglige Forhold er der to Fod, saa med Hensyn til Skibsfarten vil Gjennemskæringen ogsaa være af Bigtighed. Den høitærede Minister omtalte ikke i sine Udtalelser før, at vi jo ogsaa have en Domæne liggende i Kingløbing Fjord,